

Pán u ohně sedí
doušky polyká
kalumet delší
než je stín
jenže pán ten je indián
a indiáni kouřit musej
jinak ty svoje stavy nevokusej
Ten pán si mezeru v čase
krásně vyplnil
z hlavy mu stoupá
šedej dým
a přízně všech
starejch sil
co lítaj vzduchem
jsou tím vzruchem
setkání se starým
a dobrým duchem
Plameny skáčou
noc ožívá
kameny pláčou
a stín je kytka plazivá
a že je zvíře
a že je pták
a že je plížící se
had
že není pánem
to se mu zdá
to se mu jenom zdá
Bál se jen bál
bál se, že už to končí
a vítr jen vál
a nechtěl zapomenout
že je zvíře a že je pták
a že je plížící se had
že není pánem to se mu zdá
to se mu jenom zdá
Ten pán se do těla vrátil
plameny uhasil
vysypal dýmku zmizel
dým
ale přízně všech
starejch sil
co lítaj vzduchem
sou tím uchem
naslouchaj lidu
kterej už je duchem
Je pozdě
není tráva
není voda
není lesní kráva
není vůbec nic
jen hic
zmizel z ohně dým
zmizel z ohně dýmu stína kameny se tváří chladně jako předtím